ku příkladu všem konkursním věřitelům, mohla býti jen těžce zjištěna a často stala by se zcela nejistou.

Rekursní soud tedy právem počítal rekursní lhůtu ode dne uveřejnění soudního usnesení na desce vyrovnacího soudu a v důsledku toho právem odmítl rekurs firmy P. jako opožděný.

Ostatně rekurs tento byl opožděn i když 14denní rekursní lhůta se počítá ode dne doručení usnesení prvého soudu, jež se stalo 29. ledna 1923. Podle 1. odstavce § 89. org. zák. totiž nevpočítávají se do rekursní lhůty toliko dni poštovní dopravy, takže, jak uvedeno jest v plenisinárním rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu vídeňského ze dne 27. června 1899 č. pres. 306/1899, zapsaném v knize judikátů pod č. 143*) rekurs, podaný na poštu, lze za včas podaný pokládati jen tenkráte, jestliže posledního dne rekursní lhůty byl poště odevzdán v době, kdy mohl býti opatřen poštovním podacím záznamem tohoto dne. Tomu zde tak nebylo, neboť rekurs firmy P. byl podle zprávy poštovního úřadu, obsažené na 18. listě spisů soudních prvé stolice, podán 12. února 1923 teprve o 19. hod. 30 min. po uplynutí úředních hodin poštovního úřadu, jež v 19 hod. se skončily, tudíž po uplynutí 14denní lhůty rekursní. Dovolacímu rekursu nemohlo tudíž býti vyhověno.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 10. dubna 1923. č. j. R I 328/23. *JUDr. Artur Werner.*

V protokolární žádosti, aby byl zřízen obhájce k sepsání zmateční stižnosti, jest spatřovati platnou opověď zmateční stižnosti.

Stěžovatel, obdržev původně pouze právní poučení ohledně kontumačního rozsudku, nikoliv však opis tohoto rozsudku, žádal dne 13. října 1924 protokolárně, aby mu byl rozsudek správně doručen a aby mu ustanoven byl i obhájce chudých, který by mu napsal zmateční stížnost.

Žádosti této bylo soudem vyhověno, opis rozsudku byl dne 25 října 1924 stěžovateli doručen a dne 3. listopadu 1924 pak provedení zmateční stížnosti jednak soudem ustanoveným obhájcem písemně podáno, jednak i stěžovatelem samým do protokolu dáno.

Protokolárním prohlášením ze dne 13. října 1924 stěžovatel

*) Právník 1899 str. 814, Novák úř. sbírka č 97, Glaser Unger N. F. 2. sv. č. 657. Hora civ. soudní řád pozn. c) ad § 126 c. ř. s.

ovšem neopověděl výslovně zmateční stížnosti; však z okolnosti, že kromě správného doručení opisu rozsudku zároveň ž á d a l, aby mu z ř í z e n b y l o b h á j c e k s e p s á n í z m a t e č n í s t í ž n o s t i vysvítá zřejmě projev vůle stěžovatele, že chce rozsudku zmateční stížností odporovati.

Sluší proto v tomto prohlášení spatřovati platnou a včasnou opověď zmateční stížnosti a nutno pak i provedení stížnosti, došlé v osmidenní lhůtě, běžící v tomto případě výjimečně o d e d n e doručení rozsudku s ohledem na opověď stavší se již p ř e d doručením rozsudku, považovati za včas podanou.«

Z d ů v o d ů r o z h o d n u t í n e j v y š š í h o s o u d u z e d n e 30. p r o s i n c e 1924 Zm. I. 767-24.

D E N Í K.

Jednotný knihovní soud pro hlavní město Prahu. Pod č. tisku 2123 sen./1925 předložila vláda Senátu N. S. návrh zákona, jímž pozemkové knihy pro nemovitosti, které jsou v obvodu okresních soudů zřízených v hlavním městě Praze a na které se vztahují ustanovení všeob. knih. zákona, vede zemský soud civilní v Praze. Do té doby však, nežli bude možno přenésti veškeré pozemkové knihy k zem. s. civ. v Praze, povedou pozemkové knihy v obvodech okr. soudů svrchu zmíněných soudy dosud příslušné. Zaměstnanci jmenovaní pro okr. s. v Karlíně, na Smíchově, na Král. Vinohradech, v Žižkově, v Nuslích a ve Vršovicích, pokládají se za zaměstnance jmenované pro zem. civ. s. v Praze. — O výhodě zamýšleného zákonného opatření netřeba zajisté činiti zvláštních poznámek.

»**Časopis pro železniční právo a politiku,**« vydávaný redakcí Dra. J. Čermáka a Dra. J. Havelky Spolkem čsl. železničních právníků v Praze, zahájil právě vydaným číslem 1. roč. IV. — Cílem jeho je seznamovati čtenářstvo se všemi otázkami jak právní tak hospodářské povahy, týkajícími se oboru železničního, i má proto »Časopis« význam nejen pro kruhy železniční, nýbrž i pro každého, kdo přichází do jakéhokoli styku se železnicemi, nebo se zajímá o otázky národohospodářské.

Dokladem toho, že »Časopis« svědomitě plní vytčený úkol, jsou nejen dokončené již 3 ročníky, nýbrž i prvé číslo ročníku IV., které obsahuje vedle rozhledů po železniční politice (Pokrok v reorganisaci rakouských spolkových drah), literárního přehledu,